

[Fr. Andersen (Holbæk A.)]

den Tid, og som man derfor ogsaa maa gøre sig fortrolig med før eller senere maa afvikles. Deroverfor vil jeg gerne gøre gældende, at ifølge den Udtalelse, som jeg her refererer til, har der jo fra Statens Side været ydet Støtte til Boligbyggeriet siden 1887, og derfor kan det heller ikke være rimeligt, at man prøver paa med eet Slag at frigøre sig for alting; i en Situation som den, vi har i Øjeblikket, gaar det ikke an, at Staten træder tilbage, Staten maa være med, for at vi i Fællesskab kan prøve at mildne Følgerne af Arbejdsløsheden.

Ud fra disse Betragtninger skal jeg tillade mig at anbefale det foreliggende Lovforslag til en hurtig og velvillig Behandling.

Indenrigsministeren (Kragh): Jeg er ganske enig med den ærede Ordfører for Forslagstillerne, naar han begyndte med at sige, at der er adskillige Forhold i vort Samfund, som ikke er saa gode, som vi kunde ønske, og som vi derfor i Fællesskab bør arbejde paa at forbedre. Men om dette lader sig gøre gennem socialistiske Stats- og Samfundsformer, som det ærede Medlem antydede, skylder han Beviset for, og i hvert Tilfælde: de hidtil gjorte Forsøg tyder i alt andet end gunstig Retning.

Jeg skal i øvrigt ikke komme dybt ind paa dette Lovforslags Indhold, det er jo en god gammel Kending, et Uddrag af det ærede Medlem Hr. Staunings store Kriseforslag fra Efteraaret 1926. Det er i Virkeligheden det, dette Lovforslag er, thi det dækker jo i alt væsentligt det, som Ministeriet Staunings Forslag i dets Afsnit 3 og 4 indeholdt. Dog er der en enkelt ikke uvæsentlig Tilføjelse, og det er Bestemmelsen om de 50 Mill. Kr., som skal anvendes i et Aar til Vejanlæg. Men jeg har jo liggende herhenne paa min Plads et Forslag om tre Gange dette Beløb til Vejanlæg, anvendt i Løbet af tre Aar, og jeg forstaaer altsaa dette, sidste, denne Tilføjelse, som Imødekommen overfor Ønsker fra anden Side; jeg maa saa kun haabe, at det maa gaa, som det dog i Almindelighed gaar, at et godt Ord ogsaa finder et godt Sted, og hvis det viser sig at blive Tilfældet, er formentlig Hensigten med denne Bestemmelse naaet.

Her er Tale om, at der skal ydes Laan af Statskassen til Kommunerne til et Beløb af 16 Mill. Kr. til Igangsættelse af Arbejder, hvoraf de 10 Mill. Kr. skulde kunne an-

vendes til at dække Nødhjælpsarbejder. Nu har vi nylig i denne Eftermiddag behandlet et Lovforslag, hvori man søger at formaa Kommunerne til at paatage sig yderligere Udgifter ved Foranstaltningers Iværksættelse, og her staar man altsaa overfor Paastanden om, at Kommunerne ikke kan bære den Situation, der i Forvejen er, medmindre de bliver hjulpet. Den, der kan finde Logik og Konsekvens i den Sammenstilling, som disse to Lovforslag nu tilfældigvis er kommet ud for, har et klarere Syn, end de fleste er forsynet med.

Ser man paa den Fortegnelse over Arbejder, som Kommunerne har iværksat eller er i Færd med at iværksætte foranlediget ved Bortfaldet af den ekstraordinære Arbejdsløshedsunderstøttelse, fremgaar det deraf, at der ikke er Tale om Nødvendigheden af at tilvejebringe tilnærmelsesvis saa store Beløb som dem, der her stilles Kommunerne i Udsigt, aldeles ikke.

Jeg har i de Forhandlinger med Repræsentanter for Kommunalbestyrelser, for Købstadforeningen, som ogsaa den ærede Ordfører hentydede til, faaet Oplysning om, hvorledes Forholdet ligger med Hensyn til Muligheden for Tilvejebringelse af de fornødne Midler til at faa disse Arbejder udført, og jeg har overfor disse Repræsentanter ogsaa ganske tydelig udtalt, hvilken Stilling jeg indtager til disse Laaneønsker, og hvilken Begrænsning man maa paalægge sig med Hensyn til Fastsættelsen af Laanebeløbene, for at man kan vente Tilslutning til disse Krav fra Indenrigsministeriets Side.

Jeg tror derfor, at hele dette Spørgsmaal: Tilvejebringelse af Midler til Igangsættelse af de planlagte Arbejder, er et Spørgsmaal, som vi ikke behøver at beskæftige os med i den høje Rigsdag. Jeg tror, at der er Muligheder, som er udenfor Indflydelse af de Taler, som her holdes, og at der i Øjeblikket foregaar en Prøvelse af disse Muligheder, som venteligt vil føre til et gunstigt Resultat, der ganske vil overflødiggøre de Bestræbelser angaaende Staten som Laangiver, der udfoldes med Hensyn til dette Forslag.

Hvad § 3 angaar, er den i hvert Tilfælde i Princippet i nøje Overensstemmelse med Loven af 1. December 1925. Ved denne Lov stilledes der Midler til Disposition dels til Laan og dels til Tilskud til Igangsættelse af Arbejder og til Materialers Anskaffelse, og dér vilde man jo som Tilskud til Nødhjælpsarbejder eller delvis Nødhjælpsarbejder bevilge 1 Mill. Kr.; dette skete, men der brugtes kun knapt 700 000 Kr. Man vilde